

LIST IZLAZI TJEDNO. GODISNJA PRET-
PLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.—
OGLASI PO NAROCITOJ TARIFI.

GODINA IX. BROJ 2.
Šibenik, 9. siječnja 1938.

RUKOPISI SE NE VRACAJU — ADRESA
UREDNIŠTVA I UPRAVE: ŠIBENIK pp. 17.

Sramota Dalmacije

Naša narodna mana i sramota!

Na obranu Božje časti!

Zahvalnost i ljubav su plemenite i velike odlike ljudskog srca. I teško je zamisliti čovjeka koji bi prezreo majčinu ljubav, i kroz čitav život ostao prema njoj nezahvalan. Takav bi bio nestvor i bešćutnik!

Pa ipak mi preziremo Ljubav, koja je još veća i čišća od majčine, i pokazujemo se kao crni nezahvalnici prema Ruci, koja nas pita najsladim mlijekom već od povića. Ta Ljubav i ta Ruka je Bog.

Svako naše skretanje sa staze, koju nam je On označio i ogradio, jest preziranje Njegove ljubavi i odbijanje Njegove ruke. Ali kako da nazovemo postupak kada se, bez ikakva razloga i bez ikakve koristi, izravno dižemo protiv Njemu i nabacujemo se na Nj najsrमतnijim pogrdama?! S kojom mjerom da izmjerimo veličinu zla koje se nalazi u svakoj bogopsovcu?

Omjer između Božje veličine i čovječje sićušnosti je nepojmljiv, jer je neizmjeran. Bog je svemoguć, a mi smo tako slabi, da nam može i jedan komarac svojim rilcem zadati smrt; Bog je sveznajuć, a mi se učimo čitav život, pa opet umiremo kao neznalice. Bog je sve, a mi ništa!

I, eto, taj slabić, nezalica i — ništa! — diže se protiv Svemogućstvu, Sveznanju i potpunom Svršenstvu. Diže se, te izbacuje iz sebe, kao vulkanski krater lavu, svu svoju gnjilež, da bi, tobože, s njome oprljao Onoga kojega niko ne može dotaknuti.

Božja je riječ: Ne kradi, ne ubij, ne reci krivo svjedočanstvo... I ko pregazi te svečane riječi, griješi — vrijedajući Božje veličanstvo. No ipak se svi ti prestupci mogu nekako razumjeti, a katkada i opravdati. Ali kako ćemo razumjeti bogopsovača, i kako ćemo ga opravdati, kad se, psujući, upriličuju samome sotonu!

Dalmacija je lijepa, i zovu je sunčanom zemljom. Ali uza sve to je ona crna, jer je okaljana blatnim psostima svojih sinova.

Kao što se drugdje ori pjesma veselih žetelaca i kićenih svatova, tako se nad našim dalmatinskim kršćem, u primorju i zagorju, ore klete psovke protiv Bogu, svecima i svima vjerskim svetinjama.

Tako je već to učestalo i tako se uobičajilo, da danas Dalmatinac znači, često, isto što i psovač. Te-

Tjedan proti psosti!

Mi smo odmah shvatili što to znači. Ovih dana su ga najavili naši svećenici. To su dani u koje se moramo ozbiljno zamisliti, radi zla i sramote koju sobom nosi psost.

Pitanje psosti je zbilja stvar koja muči svakoga pojedinca, koji u sebi nosi kršćansko srce i ljubav prema svomu Domu i Rodu. Jedna ili druga mana je kod ovoga ili onoga sloja u većoj ili manjoj mjeri, ali grijeh i sramota psosti je naša narodna mana, mana nas svih uopće, i to posebice nas koji smo nastanjeni uz more.

Crkveno predstavništvo u našem kraju je podiglo riječ prosvjeda protiv ovoga gadnog grijeha, i pozvalo sve narodne redove u zajedničku borbu proti psosti. I ovom pozivu se otizivlju svi rodoljubi i vjernici.

Zakonski propisi i mjere civilnih krugova u pitanju psosti polaze sa stanovista — psost je narodna sramota i te sramote mora nestati, barem treba nastojati da je nestane. Svaka akcija je dobra i svaki pothvat je pohvalan. Samo da nestane psosti, te grdne narodne mane koja nas sramoti.

Mi najavljujemo borbu proti psosti. Mi u psosti gledamo svoju sramotu, ali naša akcija proti psosti polazi sa stanovista: psost je grijeh, a pripadnici kršćanstva moraju voditi borbu proti grijehu, jer se grijeh i kršćanstvo isključuju.

To je naše kršćansko stanoviste, i radi toga mi moramo ovih dana staviti u akciju sve one koji hoće da budu praktični kršćani, da svaki u svome krugu učini nešto — da grijeha psosti nestane s našega tla, koje je natopljeno krvlju mučenika Križa.

Nama je psost u prvom redu grijeh, a grijehu mi uvijek navješćujemo rat. Borba proti psosti dolazi do izražaja posebno u dane tjedna koji ima ispitati načine i sredstva, kako će najlakše doći do toga, da psosti nestane.

ško je to reći, a još teže javno napisati, ali mora se!

Psovka je kod nas raširena kao i zrak koji nas okružuje i u kojemu se krećemo. S njom se posestrio seljak i građanin; nepismenjak i inteligent; muškarac i žena; odrasao čovjek i nedoraslo dijete! — Da, i dijete! I ono, netom počne tepati, psuje kao da je došlo sa dna pakla. A nije ni čudo, kad mu psovka zazuji u ušima prije nego molitva!

Kako raskužiti ovaj okuženi zrak? Kako odstraniti tu crnu ljavu s lica lijepe, sunčane Dalmacije?

Dugo se već vremena radi oko toga. — Svećenici karaju u ispovijedaonicama, njihova riječ grmi s

Mi — ljudi, skloni manama i greškama, ako hoćemo biti razumni i objektivni, sve mane kod čovjeka lakše možemo razumjeti, i, ovomu ili onomu pripisati, ali grijeh psosti nam je neshvatljiv. Krađa donosi neku korist, kršenje šeste zapovijedi neku tjelesnu nasladu, a psost — ništa! Ponižuje i sramoti čovjeka, a Bogu nanosi uvredu.

Ne govorimo da je psost najsrमतniji grijeh. Ima grijeha svakojakih, ali psost je grijeh koji više nego ikoli drugi vrijeda veličanstvo Božje; a, ako je grijeh huljenja, t. j. proklinjanja Boga i gadnoga prigovaranja Njegovu načinu upravljanja svijetom, onda je to grijeh koji izaziva prokletstvo Božje na sve nas.

Mi sve gledamo s vidilica vječnosti. Mi sve prosudujemo očima kršćanskim. Zato u grijehu psosti mi gledamo izazov, da srdžba Božja sađe na nas i da se prokletstvo Neba spusti na zemlju po kojoj hodamo.

A srdžba i prokletstvo, koje se javlja kao jeka na glas psosti, pohada nas. To je poznato svakomu koji znade misliti i hoće da malo dublje zađe u pitanja koja more sadašnjicu. Može se ko i nasmijati našoj tvrdnji — ali to govorimo promišljeno, prožetu vjerom Onoga čije smo rođenje nedavno slavili — da zlo sadašnjice, općenito govoreći, nosi na sebi pečat posljedice skretanja sa zakona Božjih i žig prokletstva Božjega, kao odgovor na vrijedanja kojima je ispunjena zemlja.

Svi ljudi dobre volje su pozvani i u savjesti vezani, da porade oko toga, da grijeha psosti nestane s našega tla, i tako odvratimo srdžbu Božju koja nas pritište.

Mladi i stariji svijet, jednoga i drugoga spola, pozvani su na sudjelovanje u radu borbe proti psosti. Omladina se oduševi i za dobro i za zlo lakše negoli ljudi u odmakloj dobi. Evo tjedna u komu će moći doći

propovijedaonice u školama se toliko puta tumači i naglašuje: Ne spominji ime Božje uzalu d!... pa, ipak, kao da je sve to samo lijevanje vode u rešeto.

A ne smije se sustati! Ne smijemo prekriziti ruke i malodušno ponavljati: Tu nema pomoći! — Opet i opet moramo ustajati na obranu najsvetijih imena: Boga, Isusa, Marije, Josipa...

Zato se u našim dvjema biskupijama, u šibenskoj i bivšoj zadarskoj, osniva »Tjedan protiv psosti«. Ove godine se uvada po prvi puta, i traje od 9 do 16 siječnja, a unaprijed ćemo ga svake godine redovito slaviti od prve do druge nedjelje po Bogojavljenju.

Na Bogojavljenje je Bog obja-

do izražaja dobra volja i plemenitost srca omladine, koja hoće da bude Božja.

Akcija proti psosti mora biti akcija svih nas.

Svi se moramo odazvati pozivu Crkve, jer se radi o pitanju koje je i grijeh i sramota.

U nekim krajevima, po zidovima javnih lokala, stoji ispisano: „Ne psuj!“. Tjedan proti psosti neka ovo uvede i kod nas. Eto nam tačke koja se daje provesti.

Junior

ŽIVOT S CRKVOM

Crkveni kalendar

Neajelja, 9. I.: *Blagdan sv. Obitelji.* — Prva neajelja po Bogojavljenju. — U šibenskoj biskupiji i apostolskoj administraciji počinje „Tjedan proti psosti“. — Sv. Aarijan, opat. Umro je u Engleskoj 9. I. 710. g.

Ponedjeljak, 10. I.: Sv. Pavao, pustinjač. Devedeset godina proživio je u jednoj pećini: tebaidske pustinje. Bio je suvremenik pustinjaka sv. Antuna. Umro je g. 342. Utorak, 11. I.: Sv. Higin, Papa i mučenik.

Srijeca, 12. I.: Sv. Tatjana. Podnijela je mučeničku smrt u Rimu prilikom progona cara Aleksandra.

Četvrtak, 13. I.: *Osmina Bogojavljenja.* — Sv. Ermil i Stratonik. Obojica su podnijeli mučeničku smrt za vrijeme cara Licinija. Kod Beograda utopiše ih u Dunav.

Petak, 14. I.: Sv. Hilarij, biskup i učitelj sv. Crkve. G. 353. postao je biskup u Poatje-u u Francuskoj. Istakao se kao neustrašivi branič pravovjerja protiv krivovjernih Arijanaca. Toga radi bio je i prognan. Umro je 13. I. 368.

Subota, 15. I.: Sv. Stošija, mučenica i zaštitnica grada Zadra. Radl sv. vjere bila je prognana na otok Palmariju, a zatim živu bacila u vatru g. 304.

Blagdan Sv. Obitelji

Citanje poslanice bl. Pavla apostola Kološanima (13, 12—17). — Braćo! Obucite se kao izabranici Božji, sveti i ljubezni, u sračno milosrđe, dobrotu, poniznost, čednost, strpljivost; poučoseći jedan drugoga

vio svijetu svoju mudrost i veličanstvo, koje je u jasicama bilo prikriveno siromaštvom i djetinjском slabošću. Objavio se čitavome svijetu, dakle i nama! — Kako onda možemo, i najmanjom psovkom, vrijedati Onoga koga čitav svemir objavljuje i pjeva Mu slavul?

Nekoć Ga je Herod htio pogubiti, ali je bio izbaavljen. A danas Bog dopušta, da toliko ubijaju Njegovo Sveto Ime. — Samo dokle će? Jednom će se časa preliti; — i već se prelijeva...

Odazovimo se glasu našega biskupa i naših svećenika, te se svrstajmo za sveti i najsvetiji boj proti okrutnom Božjem neprijatelju, proti psosti!

Ig.

i opraštajući jedan drugomu, ako ima ko tužbu na koga: kao što je i Gospodin vama oprostio, tako i vi! A vrhu svega toga imajte ljubav, koja je veza savršenstva. I mir Kristov neka računsko vlada u srcima vašim, na koji ste i pozvani u jednome tijelu; i zahvalni budite! Riječ Kristova neka stanuje u vama obilato; u svakoj mučnosti učite i opominjite sami sebe sa psalmima, himnama i duhovnim pjesmama, zahvalno pjevajući u srcima svojim Bogu. Sve što god činite riječju ili djelom, sve (činite) u ime Gospodina Isusa Krista, zahvaljujući Bogu i Ocu po Isusu Kristu Gospodinu našem.

† *Slijedi sv. Evanđelje po Luki 2, 42—52.* — Kad je Isusu bilo dvanaest godina, uzšli su u Jeruzalem po običaju na blagdan. I kad se dovršise blagdani, i oni se vraćahu, osta dječak Isus u Jeruzalemu, i ne znadoše roditelji Njegovi. A misleći da je s društvom, otiđoše dan hoda, i stadoše Ga tražiti među rođacima i znancima. I ne našavši Ga vratili se u Jeruzalem da Ga traže. I poslije tri dana nađoše Ga u hramu gdje sjedi među učiteljima, te ih sluša i pita. A svi koji su Ga slušali, čudili su se razumu i odgovorima Njegovim. I vjerovali su Ga začudivši se, i mati Njegova reče Mu: Što učini nama tako? Evo, otac Tvoj i ja žalosni smo Te tražili. I reče im: Zašto ste me tražili? Niste li znali da meni treba biti u onome, što je Oca mogega? I oni ne razumješe riječi koju im reče. I sidi s njima i dođe u Nazaret. I bio im je poslušan. I mati je Njegova čuvala sve riječi ove u srcu svome. A Isus je napredovao u mudrosti i u dobi i u milosti pred Bogom i pred ljudima.

Sveta Obitelj

Današnji blagdan, u svom liturgijskom tekstu, samo je razmatranje o skrovitom životu sv. Obitelji u Nazaretu. I uistinu je to slatko i milo razmatranje! Kralj živi skriven životom podložnosti i poslušnosti; sveta Majka, kraljica i svećenica Obitelji; sv. Josip, ponizni glavlar Obitelji... Predstavimo sebi na razmišljanje Svetu Obitelj, sabranu u radu i molitvi, u radosti i trpljenju.

„I bio im je poslušan“

Misa blagdana je jasna i lako ju je shvatiti: evanđelje je radosna vijest o skrovitom životu Gospodnjem. (Gubitak dječaka Isusa je samo drugotna misao ovoga blagdana.) „I sidi s njima i dođe u Nazaret. I bio im je poslušan.“

Poslanica hoće da nam ocrtá život Svete Obitelji: ljubav, poniznost, strpljivost, mir stanuju u njoj. I evo njene molitve: „Sve što god činite riječju ili djelom, sve (činite) u ime Gospodina Isusa Krista, zahvaljujući Bogu i Ocu po Isusu Kristu Gospodinu našem.“ Poslanica nam istodobno daje uzor i primjer kreposti za svaku obitelj.

Molitve traže posredovanje, zaštitu i nasljedovanje Sv. Obitelji. Zadržite vapi, da nam Marija i Josip dođu ususret i budu uz nas u smrtnom času, a Krist da nas primi u vječne stanove. Pjesme su liрске; vode onoga, koji ih zna razmišljati, u malu kuću nazaretsku i pokazuju mu sreću i blaženstvo Svete Obitelji.

Pjesma Aleluja divi se „sakrivenom Kralju, Bogu i Spasitelju Izraelovom“. Vrlo dobro pristaje prikazna pjesma: Prikazanje Isusovo (u hramu) bilo je prava žrtva; i naše prikazanje je to isto u svojoj suštini. Pričesna pjesma približuje se sa zgodnom povezanošću misli: Kao što je jednog Gospodina „sišao s roditeljima u Nazaret“, tako On silazi u naše srce i „poslušan je nama“.

Razmatranje

Obitelj je temeljna stanica svake zajednice: države, ljudskoga društva, pa i Crkve. Od zdravlja stanica ovisi dobrobit cijeloga organizma. Od moralnog zdravlja obitelji ovisi dobrobit države, pa i Crkve. Morali bismo baš zato s najvećom brizljivošću čuvati i očuvati pravi kršćanski duh u našim obiteljima.

NEMOJ PSOVATI!

Borimo se svim silama protiv psosti u svakoj prigodi da spasimo svoju kršćansku i narodnu čast!

Život Šibenika Program za „Tjedan protiv psosti“

Subota 8. januara: Od 5 sati popodne unaprijed ispovijedaње ženske omladine u stolnoj crkvi.

Nedjelja 9. januara: U stolnoj crkvi u 7.30 sati sv. Misa, propovijed i zajednička sv. Pričest ženske omladine. — U 5 sati popočne euharistička pobožnost, kao zadovoljština Bogu za psosti, i govor. — U 6 sati u „Kat. Domu“ zbor ženske omladine protiv psosti.

Ponedjeljak 10. januara: U župskoj crkvi Sv. Križa u Docu u 5 sati popočne euharistička pobožnost i govor.

Utorak 11. januara: U crkvi Sv. Frane u 5.30 sati p. p. euharistička pobožnost i govor.

Srijeda 12. januara: Zbor žena protiv psosti u „Kat. Domu“ u 5 sati, a u 6 sati euharistička pobožnost i govor u „Novoj crkvi“.

Četvrtak 13. januara: U stolnoj crkvi u 5 sati p. p. Ura klanjanja Presvetom Sakramentu i govor.

NA STARU GODINU bio je u katedrali ispjevan svečani „Tebe Boga hvalimo“ za sve primljene milosti i darove od Gospodina kroz prošlu godinu. Prje blagoslova preuzv. biskup održao je oduži govor, u kojem je oštro kritizirao i osudio nekoliko loših pojava u našem gradu. Oštro je osudio i protestirao protiv masonskog odgoja naše omladine i onih, koji, umjesto da je odgajaju, naprosto je kvare. Isto tako s boli je konstatirao slabo posjećivanje službe Božje i crkve uopće, a osobito sa strane nekih staleža. Govor preuzv. biskupa ostavio je dubok i jak utisak na sve slušaoce. — Na *Novu Godinu* ujutro bila je pontifikalna sv. Misa preuzv. biskupa. Cecilijanski zbor pjevao je Misu „Stella Maris“ od Griesbachera. Uvečer bio je Saviz Duha svelega i govor preuzv. biskupa.

TJEDAN PROTIV PSOSTI počinje u nedjelju 9. t. mj. a traje do 16. t. mj.

† ANKA PAUT, umir. ravnateljica pučke škole, nakon podulje teške bolesti umrla je u 78. godini života 29. XII. pr. g. Učiteljstvo je započela u Dobrinju na Krku, zatim je 15 godina službovala u Tijeku, a onda u Šibeniku: 10 godina kod č. Benediktinki i 20 godina u ženskoj školi sv. Frane. 1925. odlikovana je naslovom oživote ravnateljice i otišla u stanje mira. U službi je bila uvijek najsvjesnija, a djecu je vanredno ljubila. Isticala se svojim izgleonim kršćanskim življenjem. Vjeroučiteljima je uvijek bila desna ruka. Kad god je trebalo pomoći koju narodnu, dobrotvornu i katoličku stvar, davala je obilato i s veseljem. Od početka je bila vjerna pretplatnica našega lista i s uživanjem ga čitala. 30. pr. mj. Školski drugovi i štovoci otpratili su je na vječni počinak. Počivala u miru Božjemu, koji je zaslužila!

SVEČENICKO REĐENJE. Đakon barske nadbiskupije vlč. g. Josip Kosanović primio je sv. svećenički red u nedjelju 9. t. mj. Isto tako primio deveterica bogoslova-sudakona sv. red dakonata. Mladomisniku, kao i velečasnoj gospođi novim đakonima iskrene čestitke!

† MARIJA DEKARIS ROD. SMOLČIĆ, zubarica, naglo je preminula u petak 31. pr. g. Sprovođ je bio u nedjelju 2. t. mj. S furgonom lijes je bio prenesen u Trogir i sahranjen u obiteljsku grobnicu. Nagla smrt pokojnice izazvala je duboku sućut u tijelom gradu, jer je pokojnica bila poznata kao vrijedna i dobra zubarica. Neka je pokojnici vječni pokoj od Gospodina, a uciviljenom suprugu g. dru. Mihi Dekarisu, bratu Vladi i rođacima iskrene saučesće.

SVIM ČLANICAMA „ZIVOGA SVIJETA“ javljam, da je nakana klanjanja za slijedeći tjedan (10.—16. I.): za što bolji uspjeh našega prvog „Tjedna protiv psosti“. — Preporučam članicama, da sve sudjeluju što revnije svim zajedničkim i posebnim pobožnostima i pričebama za djevojke i žene, te porade i kod drugih, da im u što većem broju prisustvuju. — Don Ante Radić

U FOND NASEGA LISTA doprinijeli su: Časne Sestre Milosrdnice u šibenskoj Bolnici i don Frane Grandov po Din 20 te don Ante Radić Din 10, da počaste uspomenu pk. Marije Dekaris rod. Smolčić. — Uprava harno zahvaljuje.

UPOZORENJE. Ovo je, nažalost, već treći put, da smo radi drugog prigodnog gračiva ili oglasa morali izostaviti ili znatno skratiti naše stalne rubrike „Po svijetu“ i „Po čitavi“. Obćajemo, da ćemo sa sli-

Petak 14. januara: U župskoj crkvi u Varošu u 10 sati svečana Misa i govor te blagoslov s Presvetim. U 4 sata p. p. euharistička pobožnost i govor. — U 7 sati u dvorani „nove crkve“ zbor muškaraca protiv psosti, a zatim u „Novoj crkvi“ euharistička pobožnost.

Subota 15. januara: U crkvi sv. Lovre u 5.30 sati p. p. euharistička pobožnost i govor. — Od 4 sata unaprijed ispovijedaње u stolnoj crkvi, u crkvi sv. Frane, sv. Lovre i u crkvi u Varošu.

Nedjelja 16. januara: U katedrali u 7.30 sati Sv. Misa i govor te zajednička sv. Pričest mladića i ostalih muškaraca. — U crkvi sv. Frane u 7 sati Sv. Misa i zajednička sv. Pričest za žene. — U crkvi sv. Lucce od 4 do 5 sati Ura klanjanja Presv. Sakramentu i govor. — U stolnoj crkvi u 5 sati euharistička pobožnost i propovijed. — U 6 sati u „Kat. Domu“ zbor mladića protiv psosti.

Jedećim brojem počeli ih opet stalno donositi i nastojati, da one budu što obilnije i zanimivije, jer znamo, da ćemo tim ugoditi našim dij. čitaocima. — Još nam nijesu dotiskane adrese, ali sa slijedećim brojem ćemo ih svakako uesti. — Prvi broj ove godine neki naši pretplatnici primili su s velikim zakašnjenjem radi nepredviđenih zapreka. Odsad će ga primiti redovito. — Ovaj broj tiskamo samo na dvije stranice, jer radi manjka električne struje nijesu mogle biti dotiskane sve četiri stranice Slijedeći broj ćemo stoga izdati na 6 stranica.

BOŽICNICA U „UBOŠKOM DOMU“. Radost i veselje, što je osjeća svako kršćansko srce prilikom Božića, približili su se ove godine i zaklonjenicima našeg „Uboškog Doma“. Velikodušnošću i zauzetnošću dobrih ljudi svečanije i radosnije nego ikada dosada bio je Božić proslavljen u „Uboškom Domu“. Zauzetnošću novog upravnog odbora sve prostorije i namještaj je renoviran i bojačisan. Nekoliko dana prije Božića članovi upravnog odbora obišli su grad i sakupljali doprinose u novcu i naravi. Ocaziv građanstva bio je uistinu dobar. Građanstvo je s ljubavlju primalo sakupljače upravnog odbora i sa simpatijom podržavalo ovu akciju. — Na Badnjak uvečer članovi upravnog odbora: preč. don I. Bjažić, dr. J. Matačić, M. Lušić, g. I. Maroević, g. I. Jadrnja, F. Grubišić, preč. don J. Jurin i vlč. don K. Zorić došli su korporativno u „Uboški Dom“, da svima zaklonjenicima čestitaju sretan Božić. U ime upravnog odbora čestitao je predsjednik preč. don I. Bjažić. Čestitanju prisustvovala su izaslanice Zore, ženske Zadruge i Knežinje Ljubice. Na čestitku preč. predsjednika zaklonjenici su se sa suzom u oku zahvalili svim svojim dobročiniteljima. Poslije čestitanja i pjevanja božićnih pjesama uz božićno črvice bila je priredena vesela i obilata večera. Isto tako na sva tri božićna dana dobili su svi zaklonjenici obilat ručak. Upravni odbor „Uboškog Doma“ javno zahvaljuje dij. građanstvu i dobrotvornim društvima na obilnim doprinosima, a osobito nekim trgovačkim račnjama, koje su velikodušno i obilato darivale naše zaklonjenike. Isto tako neka je svaka čast i priznanje agilnom članu upravnog odbora g. Mariju Lušić, koji je već dosada mnogo i mnogo zadužio „Uboški Dom“ i znatno doprinio, da je Božić tako lijepo bio proslavljen u našem „Uboškom Domu“.

BOŽICNA PRIREDBA KRIZARA. Na Stjepanje su u Kat. Domu Križari izveli akademiju s obilnim programom, koji su u većini izvadali najmlađi, Malí Križari i avangardisti. Mnogo miline je bilo u nastupima malih pralja, a još više ritma i življenosti u horskoj recitaciji „Kristu Kralju“ kao i simboličkoj vježbi „Istra“, što su izvadali avangardisti. I ostale točke: „Dalmatinski Sajakš“ i „Pepić“ razveselili su publiku. Osobito je uvelovalica slika sloge seljaka, radnika i intelektualaca pred Majkom Hrvatskom. Sviranje pak na klaviru M. Zorić, uč. IV. r. osn. šk., kao i izvađanje „Ariett“e uz bratovu pratnju na violini, pokazalo nam je, da se među M. K. malazi talentata, koji će se marljivim radom razviti na radost roditelja i organizacije. Samo neka nastave M. i A. Zorić, kao i svi malí izvađaći i neka ustraju do konca!

POŽAR U ZGRADI POREZNOG UREDA pojavio se u ranu zoru nove godine. Požar je zahvatio samo ođjel financijske kontrole.

ZA BLAGDAN SV. ANASTAZIJE (Što šije), zaštitnice zadarske nadbiskupije, koji se slavi u subotu 15. t. mj. preuzv. biskup otputovaće u Biogrado n/m i tu će toga dana služiti pontifikalnu sv. Misu.

„POLJACKA KRV“ operetu, izvođić kazališna sekcija „Kola“ u četvrtak 13. t. mj. u gradskom kazalištu.

Neka se bistri!

Naš odgovor g. prof. Lj. Tomašiću

Gosp. prof. Lj. Tomašić u br. 590 za grebačkog »Hrvatskog Dnevnika« od 1. t. g. osvrnuo se na naš dopis iz Preka u bozićnom broju povodom njegovog govora na sastanku b. HSS u Preku. Na taj njegov osvrt mi mu odgovaramo ovo:

Priznajemo gosp. profesoru, da je došavši u Preko, saznao od »naroda« ili bolje onako na brzu ruku, recimo, mjesto od »naroda« od »pojedince«, da neki pojedinci (potertali mi, op. ur.) ne »bistre« pojmove, nego da »pokušavaju mutiti« narod, pa mjesto da udari po »pojedincima«, a on skoro cijelo vrijeme udarao je po svećenstvu, pa vukovima, koji se kriju ispod mantije i t. d.

Sama krivo ste shvatili, gosp. profesore, naš stavak »pa makar i izdajica« jer mi ne samo da ne dozvoljavamo da ima među svećenicima kotara Preko narodnih izdajica, već to kategorički odbijamo kao najgoru objedu. Mi smo naime htjeli reći, da sve kad bi takvih i bilo, ne bismo smjelo govoriti protiv »popova« onako kako ste govorili Vi, gosp. profesore. Ne smije se radi pojedinca govoriti općenito. Morali ste lijepo navesti ime i prezime svakoga od tih »pojedince«, koji ne »bistre« pojmove, a ne općenito napadati od svih staleža spominjati samo »popove«.

Zar tih »pojedince« defatista nema u ni jednom drugom staležu? Mi n. pr., gosp. profesore, radi Vašeg postupka ne pozivamo na odgovornost sve profesore, ako pripadate profesorskom staležu. A Vi ste znali napadati svećenstvo, a da ni jeste dokazali ni to, da ima barem »pojedince« među njima, koji bi to zasluživali. No još imate za to vremena i zgodit! Lijepo navedite ime i prezime svakoga od tih »pojedince« (a da ne dirate u stalež, jer vjerujete stalež nije ništa kriv), pa da vidimo, koji su, da ih možemo i mi osuditi. Ujedno, dat ćete im tim prilikom, da se mogu braniti i obraniti, ako mogu, jer nije valjda sušta istina »sve«, što ste čuli i doznali u Preku.

Kako vidite, mi ne tražimo za nikoga, pa ni svećenike, ali niti za narodnog zastupnika, kakav iznimni položaj u političkom životu. Zahtijevamo pače, da svatko sam odgovara onoliko, koliko je kriv, a ne da mjesto »pojedince« odgovara čitav stalež.

Smatramo čisto suvišnim i iluzionim ono ogradiivanje: »Mi nijesmo protiv Crkve ni protiv vjere. (U govoru u Preku je bilo »mi«, a u osvrtu u »Hrv. Dnevniku« je »narod«.) Mi smo za one popove, koji su uz nas.« Isto tako svakom zgodom govori i gg. Jovo Banjanin i Većislav Vilder, a opet to je najobičnija krinka i svakoga orvendača.

Nijesmo mi protiv hrvatskog narodnog pokreta. Mi smo i dosada pisali i radili na korist hrvatskog narodnog pokreta i hrvatskoga naroda, a i još ćemo, ako Bog da, jer nijesmo valjda prestali biti Hrvati, što smo upozorili, da postupak jednoga ili drugoga nije nipošto na korist hrvatskoga naroda.

Gosp. profesore, hoćemo dakle konkretan odgovor, a nipošto ogradiivanje i okolišanje, ističući, je li nešto napisano na Božić ili Novu godinu. No unaprijed Vam poručujemo, ako budu sve Vaše informacije »istinite«, kao ona, da je netko morao pozvati svećenike, neka napuste njegovu kuću, onda ćemo biti prisiljeni i o tome malo opširnije pisati. Ako pri tome netko ispane u javnosti smiješan i nemoguć, ne će biti naša krivnja.

Konačno moramo upozoriti i izjaviti, da naš »Katolik« nije nikakvo službeno glasilo šibenske biskupije ni Katoličke Akcije, već hrvatski katolički tjednik, komu je vlasnik i urednik don Ante Radić, i on ga izdaje uz saradnju još nekoliko svojih prijatelja te je prema tome za njegov pravac i pisanje samo on odgovoran.